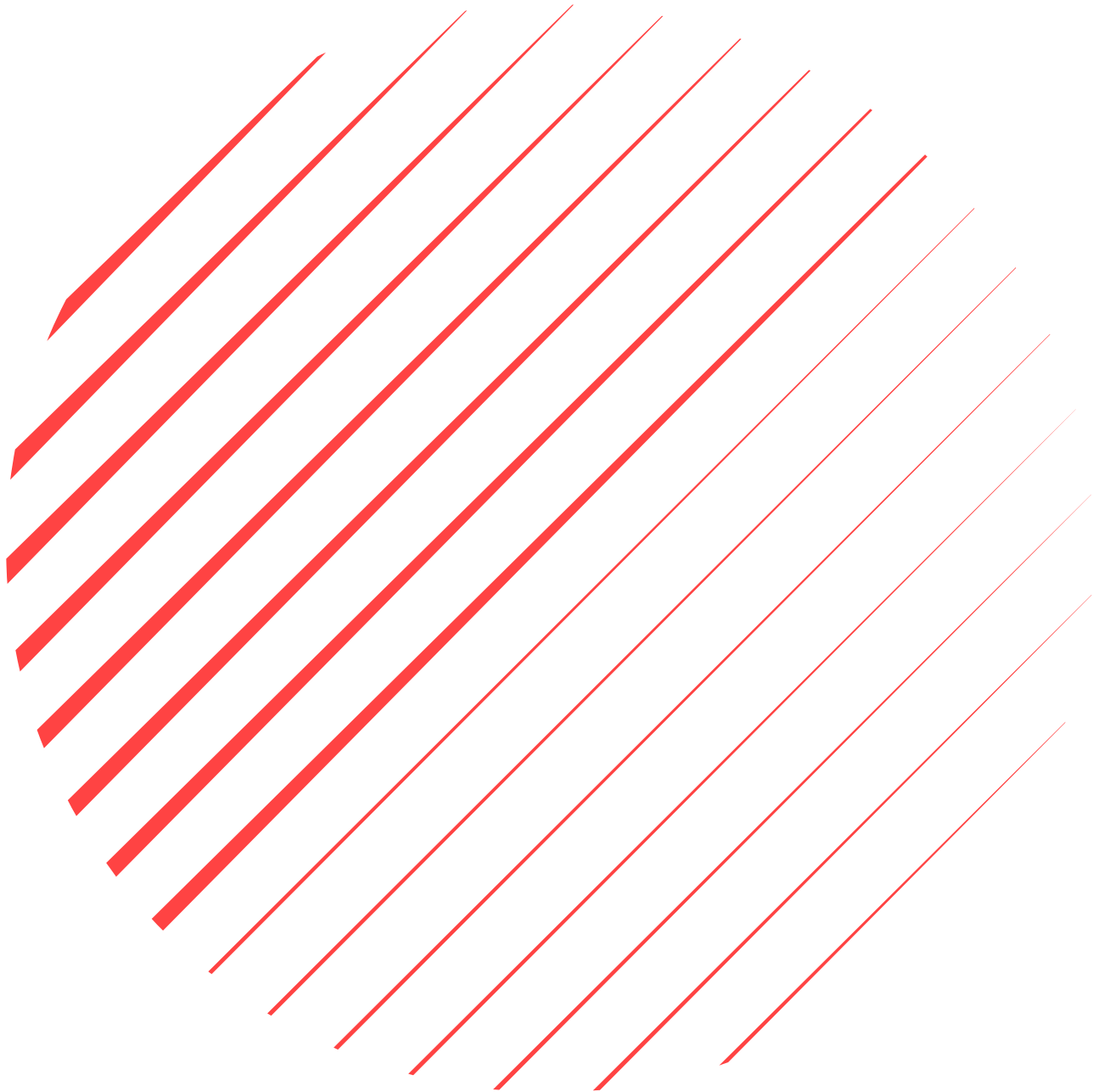

MINI PROJECT #2

FUNDAMENTAL OF INTELLIGENT SYSTEMS

Amir Mohammad Saffar
Dr. aliyarishorehdeli

Question 1

1.1

- اگر در مسئله طبقه‌بندی دو کلاسه، لایه‌های انتهایی شامل ReLU و سیگموید باشند، خروجی ReLU می‌تواند مقادیر بزرگ و نامحدود تولید کند که در سیگموید به 1 فشرده می‌شود، باعث اشباع سیگموید و از دست رفتن اطلاعات می‌شود. این ترکیب گرادیان‌ها را کاهش داده و یادگیری مدل را دشوار می‌کند.
- راه حل:** حذف ReLU از لایه‌های انتهایی و استفاده فقط از سیگموید در خروجی.

2.1

1. مزیت اصلی ELU نسبت به ReLU:

- ELU در مقادیر منفی، خروجی‌های غیر صفر تولید می‌کند، در حالی که ReLU تمام مقادیر منفی را به صفر نگه می‌دارد. این ویژگی از مشکل مرگ نوروها (Dead Neurons) جلوگیری می‌کند.

2. تغییرات تدریجی:

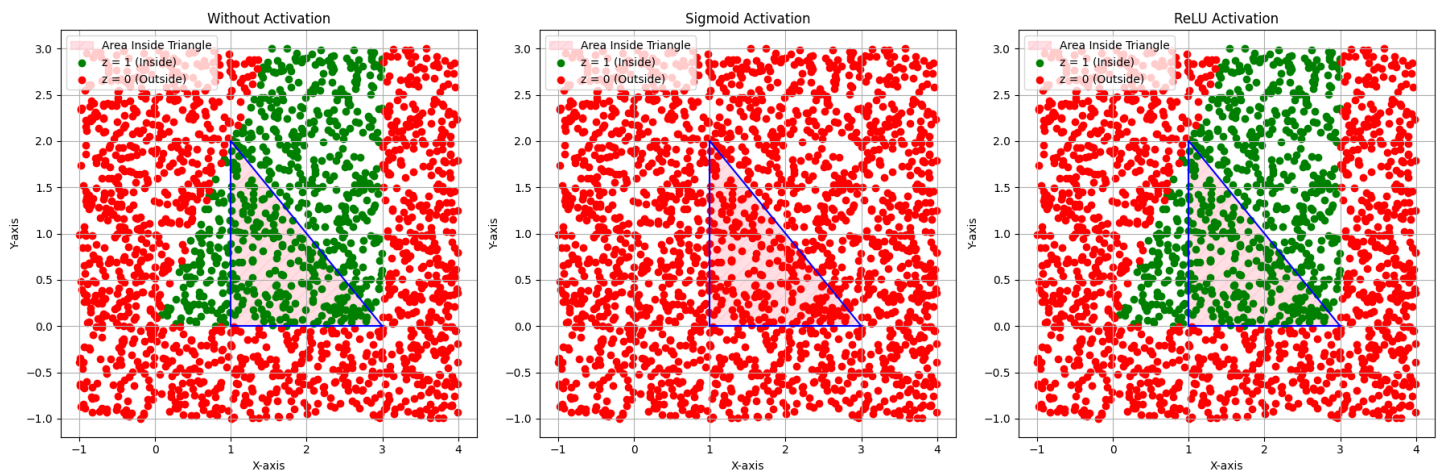
- در ELU، تغییرات خروجی برای مقادیر منفی به صورت نمایی و تدریجی انجام می‌شود، که باعث بهبود گرادیان‌ها در مقادیر کوچک می‌شود.

3. مشکل Dead ReLU:

- در ReLU، مقادیر منفی به صفر تبدیل می‌شوند، که می‌تواند باعث شود نوروها دیگر یاد نگیرند (Dead Neurons). اما در ELU، به دلیل خروجی غیر صفر، این مشکل وجود ندارد.

برای ایکس‌های بزرگ‌تر از صفر مشتق برابر 1
برای ایکس‌های کوچک‌تر از صفر برابر $\alpha \times e^x$

3.1

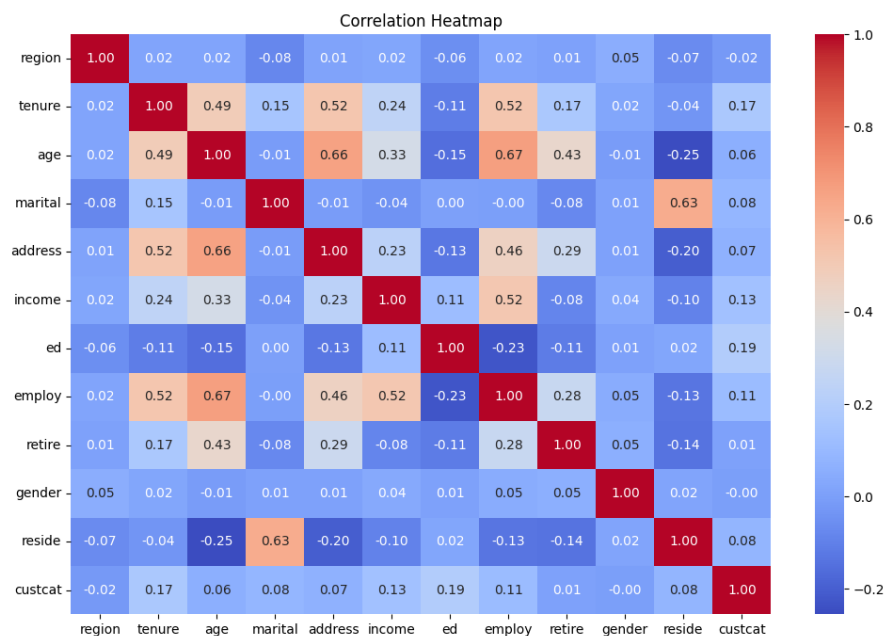
Question 2

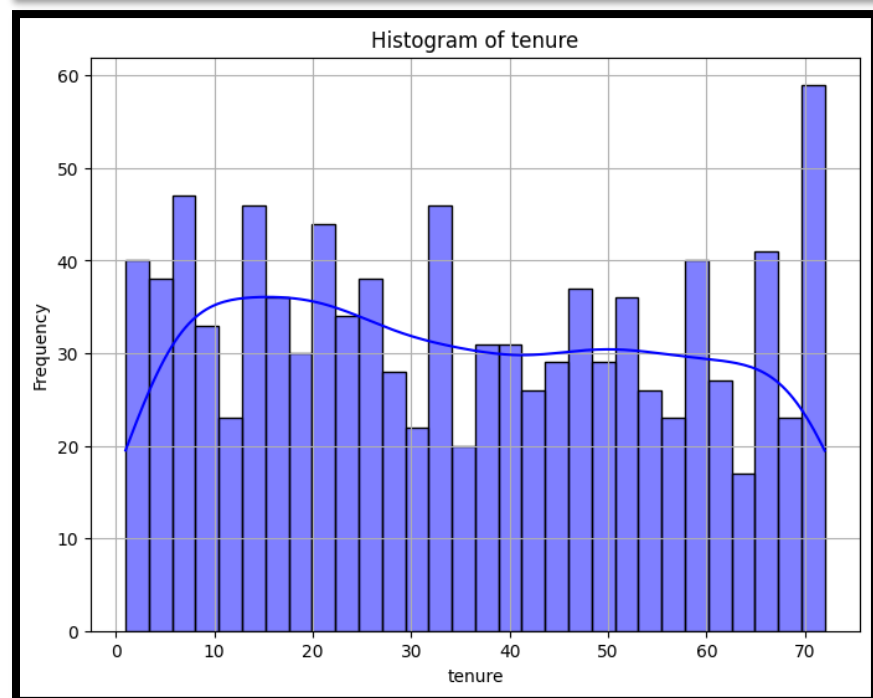
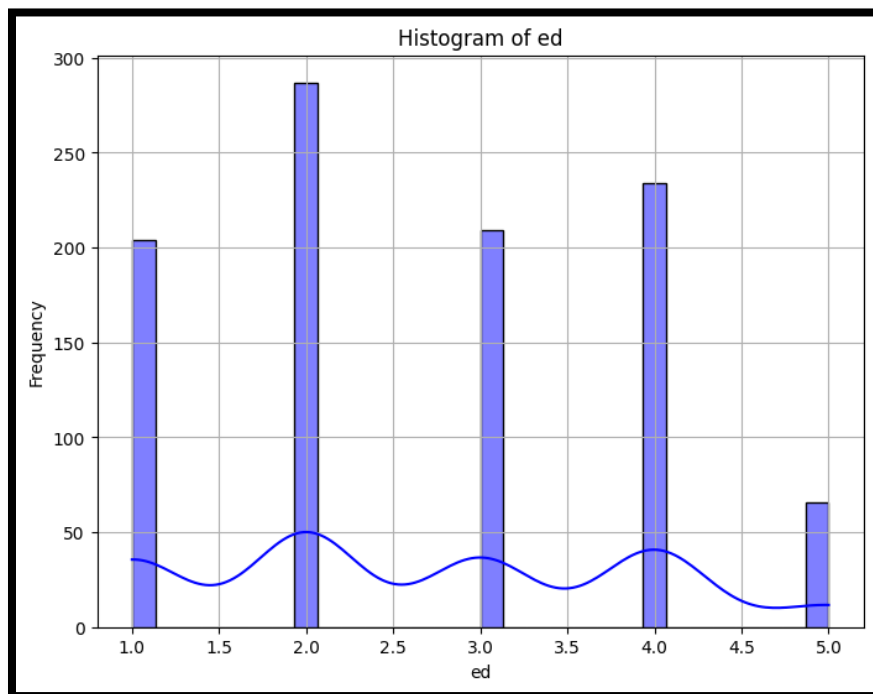
1.2

در داخل نوت بوک نوشته شده است

2.2

نمودار هیت مپ کرلشن قابل مشاهده است و همچنین tenure و education دارای بیشترین کرلشن با تارگت ما هستند که هیستوگرام آنها رسم شده است.

3.2

```

Training Set: 600 samples
Validation Set: 200 samples
Test Set: 200 samples

```

4.2

- تاثیر تعداد نوروها : دو مدل با لایه پنهان (32 و 64 نرون) اجرا شد. عملکرد مدل با 32 نرون بهتر بود، ولی هر دو مدل دقت پایین تری داشتند، نشان دهنده پیچیدگی داده ها است.
 - Batch Normalization : این لایه به بهبود دقت کمک کرد، زیرا سرعت همگرایی را افزایش داده و مدل را پایدارتر کرد. بهترین دقت در این حالت به حدود 37٪ رسید.
 - Dropout : افزودن Dropout به مدل برای جلوگیری از بیش برآزش انجام شد. مدل ها پایدارتر شدند ولی بهبود دقت محدود بود. بهترین دقت همچنان حدود 37.5٪ باقی ماند.
 - L2-Regularization : اضافه کردن L2 Regularization باعث کاهش پیچیدگی مدل شد، اما دقت کلی تغییر قابل توجهی نداشت. دقت بهترین مدل حدود 39.5٪ ثبت شد.
- Adam :
- عملکرد مدل با این بهینه ساز بهبود نسبی داشت و بهترین دقت اعتبارسنجی به 40.5٪ رسید.
 - این بهینه ساز نوسانات کمتری در مقدار loss داشت و سریع تر به همگرایی رسید.
- RMSprop :
- این بهینه ساز نیز عملکرد مشابهی با Adam داشت و بهترین دقت اعتبارسنجی آن حدود 41.9٪ بود.
 - RMSprop به دلیل ویژگی مقیاس بندی تطبیقی، در داده های پیچیده همگرا شد اما نتایج بسیار نزدیک به Adam بود.

5.2

Random Samples:

Index	True Label	RMSprop Prediction	Adam Prediction
61	3	3	1
92	2	0	0
58	1	0	2
110	3	1	1
6	1	3	3
60	3	3	1
147	3	3	3
173	1	2	2
13	2	2	2
57	1	3	3

6.2

دقت مدل‌ها:

- دقت مدل RMSprop: 38.5%
- دقت مدل Adam: 40.5%
- دقت مدل ترکیبی (Ensemble): 37.0%

نتیجه ترکیب:

- مدل ترکیبی (Ensemble) نتوانست عملکرد بهتری نسبت به مدل‌های جداگانه داشته باشد.
- دقت آن از هر دو مدل RMSprop و Adam پایین‌تر بود.

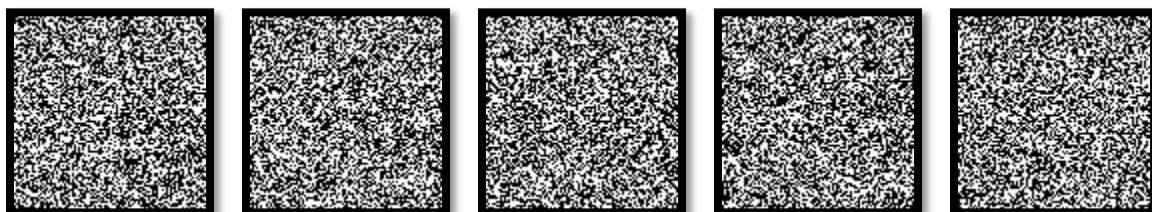
دلایل احتمالی عدم بهبود:

- شباهت خطاها: اگر هر دو مدل خطاهای مشابهی داشته باشند، ترکیب مدل‌ها نمی‌تواند خطاها را جبران کند.
- کیفیت پیش‌بینی‌ها: اگر یکی از مدل‌ها بسیار ضعیف عمل کند، میانگین‌گیری احتمال‌ها یا ترکیب خروجی‌ها می‌تواند دقت کلی را کاهش دهد.
- اندازه داده‌ها: اگر داده‌های تست کوچک باشند، ترکیب مدل‌ها ممکن است به درستی نتایج را نشان ندهد.

Question 3

1.3

آ ب ج د و

این تابع (`convertImageToBinary`) تصویر ورودی را به یک نمایش باینری تبدیل می‌کند. به صورت خلاصه عملکرد این تابع به شرح زیر است:

- تصویر ورودی باز شده و ابعاد آن استخراج می‌شود.
- مقدار RGB هر پیکسل خوانده شده و مجموع شدت نور (*intensity*) آن محاسبه می‌شود.
- پیکسل‌هایی که شدت نور آن‌ها از یک آستانه (*threshold*) مشخص بیشتر باشند به رنگ سفید (با مقدار 1) و سایر پیکسل‌ها به رنگ سیاه (با مقدار 0) تبدیل می‌شوند.
- تصویر نهایی شامل رنگ‌های باینری سفید و سیاه بوده و لیستی از مقادیر باینری متناظر پیکسل‌ها بازگردانده می‌شود.

نقاط ضعف و بهبود:

- الگوریتم می‌تواند با استفاده از یک کتابخانه مانند NumPy به صورت برداری (*vectorized*) بازنویسی شود که عملکرد بهتری داشته باشد.
- به جای پردازش تک‌تک پیکسل‌ها، از عملیات ماتریسی برای پردازش تصویر استفاده شود.
- عملیات رسم تصویر (*ImageDraw*) اضافی به نظر می‌رسد و می‌توان آن را حذف کرد.

2. این تابع (`getNoisyBinaryImage`) نویز تصادفی به یک تصویر اضافه کرده و آن را ذخیره می‌کند. عملکرد آن به صورت زیر است:

- تصویر ورودی باز شده و ابعاد آن استخراج می‌شود.
- یک مقدار نویز تصادفی برای هر پیکسل تولید شده و به مقادیر RGB پیکسل‌ها افزوده می‌شود.
- مقادیر RGB بعد از افزودن نویز محدود به بازه 0 تا 255 می‌شوند.
- تصویر نویزی ایجاد شده در فایل خروجی ذخیره می‌شود.

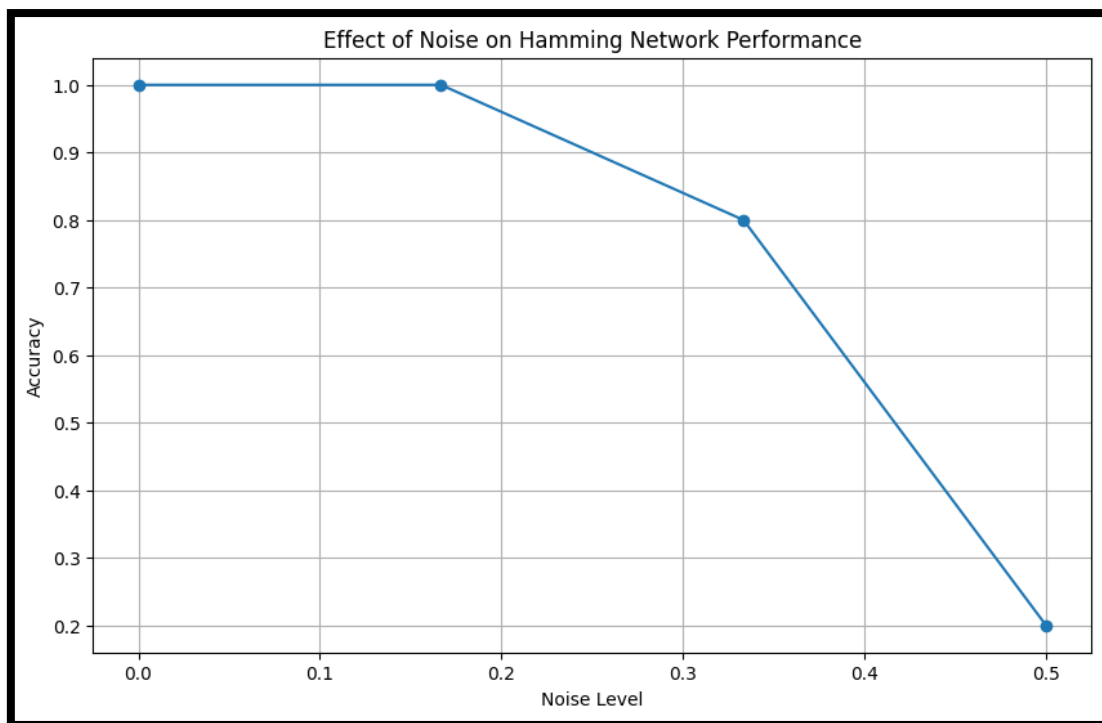
نقاط ضعف و بهبود:

- تعریف مقدار نویز (`noise_factor`) بسیار بزرگ است و ممکن است به اعوجاج شدید تصویر منجر شود.
- استفاده از کتابخانه NumPy برای اعمال نویز به صورت برداری می‌تواند سرعت و خوانایی کد را بهبود بخشد.
- افزودن نویز به تمام کانال‌های رنگی به صورت یکسان ممکن است به نویزی که رنگ‌های واقعی تصویر را بیشتر تخریب کند، منجر شود.

کد بهبود یافته در داخل دفترچه قرار داده شده است.

2.3

همانطور که مشاهده می‌کنید با افزایش مقدار نویز وارد شده به سیستم دقت در انتهای هر پارت بعد از مرتبه چهارم کاهش یافته است!

Original

Noisy (0.00)

Recreated

Original

Noisy (0.00)

Recreated

Original

Noisy (0.00)

Recreated

Original

Noisy (0.00)

Recreated

Original

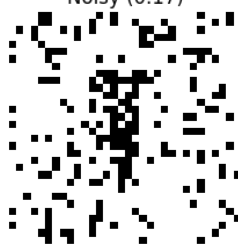
Noisy (0.00)

Original

Noisy (0.17)

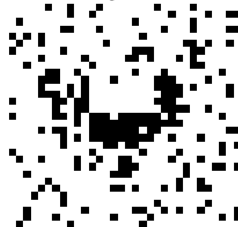
Recreated

Original

Noisy (0.17)

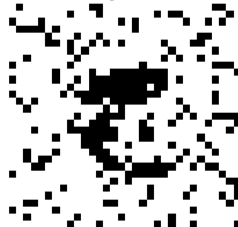
Recreated

Original

Noisy (0.17)

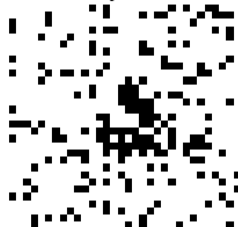
Recreated

Original

Noisy (0.17)

Recreated

Original

Noisy (0.17)

Original

Noisy (0.33)

Recreated

Original

Noisy (0.33)

Recreated

Original

Noisy (0.33)

Recreated

Original

Noisy (0.33)

Recreated

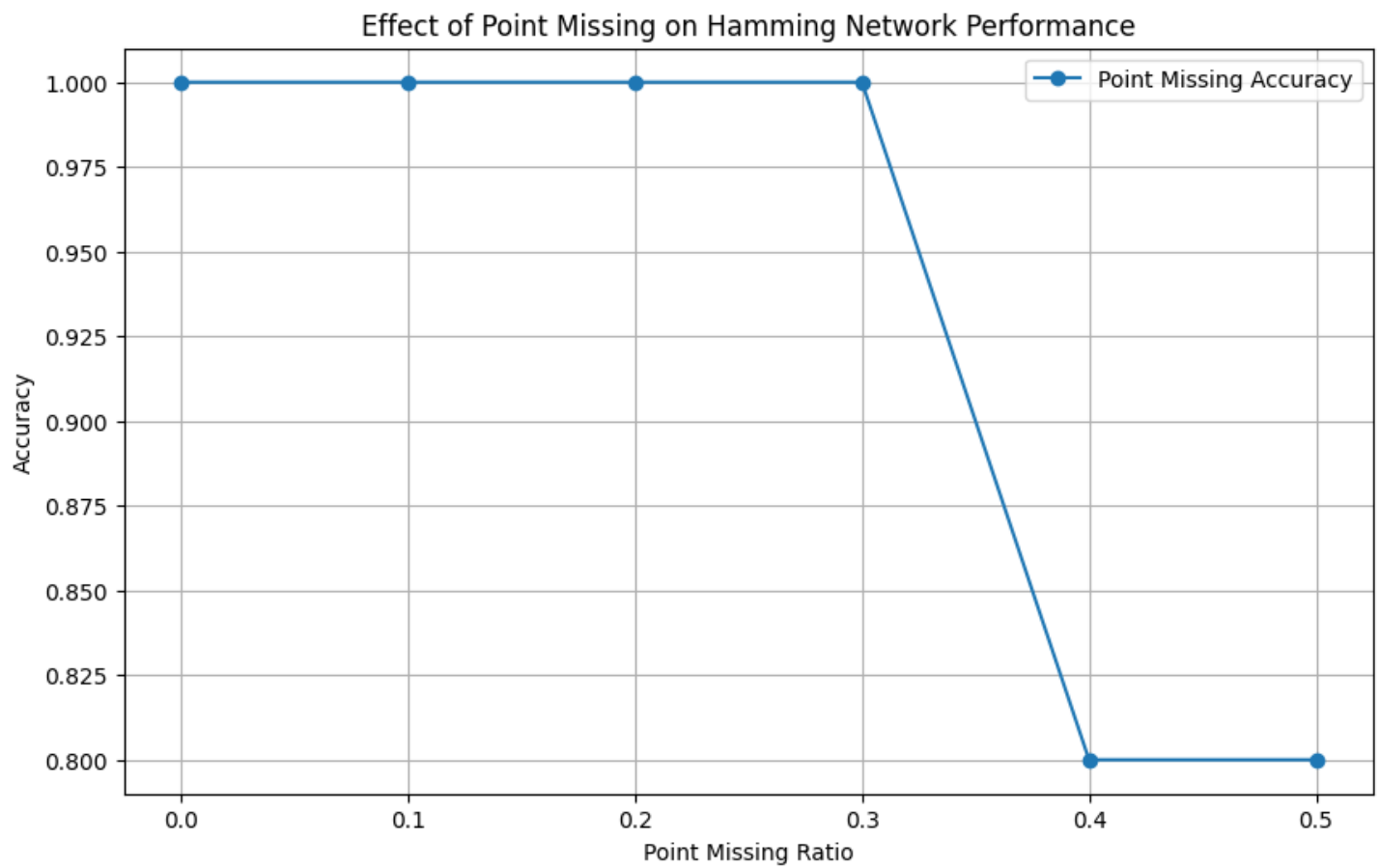
Original

Noisy (0.33)

✓ ادامه خروجی ها در نوت بوک قرار داده شده است.

Original

Point Missing (0.50)

Recreated

Original

Point Missing (0.50)

Recreated

Original

Point Missing (0.50)

Recreated

Original

Point Missing (0.50)

Recreated

Original

Point Missing (0.50)

✓ زمانی که 30٪ تا 50٪ از پیکسل‌ها حذف شوند، عملکرد شبکه به شدت کاهش می‌یابد. برای مقادیر بالاتر از 50٪، احتمال بازسازی صحیح تصاویر بسیار پایین است.

✓ از دلایلی که میتوان به آنها اشاره کرد که سبب این امر می‌شوند می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

از بین رفتن اطلاعات کلیدی:

- زمانی که تعداد زیادی از پیکسل‌ها حذف می‌شوند، الگوی کلی تصویر به‌طور کامل از بین می‌رود و شبکه قادر به شناسایی آن نیست.

وابستگی شبکه به الگوهای ذخیره‌شده:

- شبکه همینک برای بازیابی الگوهای نزدیک به داده‌های ذخیره‌شده طراحی شده است و اگر نویز یا حذف اطلاعات بسیار شدید باشد، این نزدیکی از بین می‌رود.

برای بهبود عملکرد شبکه در مواجهه با نسبت‌های بالای Point Missing، می‌توان از راهکارهای زیر استفاده کرد:

استفاده از تکنیک‌های پیش‌پردازش

1. درون‌یابی داده‌های گم‌شده: (Interpolation)

- می‌توان از الگوریتم‌های درون‌یابی مانند میانگین مقادیر پیکسل‌های همسایه برای بازسازی نقاط گم‌شده قبل از ورود به شبکه استفاده کرد.

2. استفاده از الگوریتم‌های یادگیری ماشین برای تخمین نقاط گم‌شده:

- می‌توان از مدل‌های پیچیده‌تر مانند Autoencoder استفاده کرد تا داده‌های گم‌شده را بازسازی کند.

در کل:

عملکرد شبکه همینک معمولاً تا حدود 30% حذف داده‌ها (Point Missing) پایدار باقی می‌ماند. برای حذف‌های بیش از این مقدار، دقت شبکه به شدت افت می‌کند.

Question 4

1.4

1. بارگذاری و آماده‌سازی داده‌ها

- مجموعه داده‌های California Housing بارگذاری می‌شود که ویژگی‌های اقتصادی و جمعیتی نواحی مختلف کالیفرنیا را شامل می‌شود.
- ویژگی‌ها (X) و هدف (y) از داده‌ها استخراج می‌شوند.
- ویژگی‌ها با استفاده از "StandardScaler" استانداردسازی می‌شوند تا مقادیر آن‌ها مقیاس‌بندی شده و مدل بهینه‌تر آموزش ببیند.
- داده‌ها به دو بخش آموزشی (Train) و تست (Test) تقسیم می‌شوند تا بتوان عملکرد مدل را روی داده‌های دیده‌نشده ارزیابی کرد.

2. تعریف لایه RBF

- کلاس "RBFLayer" یک لایه سفارشی تعریف می‌کند که بر اساس تابع پایه گوسی Radial Basis Function عمل می‌کند.
- پارامتر Units مشخص می‌کند چند مرکز RBF داریم.
- پارامتر gamma تنظیم‌کننده حساسیت RBF به فاصله است.
- در روش build، وزن‌های مربوط به مراکز (Centers) به عنوان پارامترهای قابل یادگیری تعریف می‌شوند.
- در روش call، فاصله هر ورودی با مراکز محاسبه و خروجی گوسی به عنوان ویژگی‌های جدید تولید می‌شود.

3. ساخت مدل با لایه RBF

- مدل با استفاده از Keras تعریف می شود:
- لایه ورودی برای داده ها.
- لایه RBF با 10 واحد برای مراکز RBF که ویژگی های ورودی را به خروجی گوسی تبدیل می کند.
- یک لایه Dense خطی برای پیش بینی مقدار هدف (قیمت خانه).
- مدل کامپایل شده و با تابع خطای MSE و متریک MAE آموزش می بیند.
- مدل برای 50 اپوک با اندازه بچ 32 آموزش داده می شود.

4. ساخت مدل متراکم (Dense) برای مقایسه

- یک مدل مقایسه ای شامل:
- دو لایه Dense با 64 نورون و فعال سازی ReLU.
- یک لایه Dense خطی برای خروجی.
- این مدل نیز با تنظیم مشابه MSE و MAE کامپایل و آموزش داده می شود.

5. ارزیابی و مقایسه مدل ها

- هر دو مدل روی داده های تست ارزیابی می شوند و:
- Loss (MSE): میانگین خطای مربعی.
- MAE: میانگین خطای مطلق گزارش می شود.
- هدف این است که عملکرد دو مدل در پیش بینی قیمت خانه مقایسه شود و تأثیر استفاده از لایه RBF تحلیل گردد.

کد در نوت بوک قرار داده شده است.

7-2.4

```
Dense Model - Test Loss: 0.2721835970878601, Test MAE: 0.3460240066051483
```

```
The Dense model performed better based on Test Loss.
```

مدل RBF: در مسائل پیچیده‌تر یا زمانی که داده‌ها روابط غیرخطی دارند، ممکن است عملکرد بهتری داشته باشد. مدل Dense: معمولاً در مسائل با داده‌های بزرگ و توزیع یکنواخت، به دلیل تعداد بیشتر پارامترها و انعطاف‌پذیری بالاتر، عملکرد بهتری دارد.

در این کد، دو مدل رگرسیون طراحی و آموزش داده شده‌اند: یکی با لایه RBF به عنوان لایه پنهان و دیگری با لایه‌های Dense. هر دو مدل از MSE به عنوان تابع از دست دادن و Adam بهینه‌ساز استفاده می‌کنند. پس از آموزش، مدل‌ها روی داده‌های تست ارزیابی شده و عملکرد آن‌ها با Loss و MAE مقایسه می‌شود. معمولاً مدل Dense به دلیل انعطاف‌پذیری بیشتر و تعداد پارامترهای بالاتر، در داده‌های بزرگ‌تر عملکرد بهتری دارد، در حالی که مدل RBF برای روابط غیرخطی مناسب‌تر است.